

gerne vide, hvordan der er reageret på de appeller, som allerede er kommet.

Mit hovedbudskab er jo, at vi her og nu må handle på kort sigt. Jeg kan også godt være med til at skose både Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, som for bare et par måneder siden var ganske ivrige, når det gjaldt biomasse og fremstillingen af biobrændsel, men jeg synes da, det er al ære værd, at man retter ind, når der kommer en katastrofe, at man så kan sige, at nu bliver vi nødt til at rette os ind efter det mål, som nu ligger foran os.

Jeg synes jo, som også nogle ordførere har været inde på, at vi må dele det her i to. Vi må dele det i, hvad vi gør her og nu, og hvad vi så gør på lang sigt. For der har jeg egentlig meget sympati for det her med biobrændstof som tanke. Men min pointe er altså, at vi må behandle de langsigtede løsninger uden for det her.

Jeg har også en god forståelse for, at det her med stigende fødevarerpriser ikke alene er et onde. Der er også nogle muligheder i det, men det løser jo ikke problemet. Altså, de muligheder må da også udnyttes, som både statsministeren og bistandsministeren var inde på. Jeg er helt med på, at vi må gøre noget ved det. Men endnu en gang vil jeg sige, at jeg virkelig synes, at det forslag til vedtagelse, som er kommet fra regeringspartierne, rammer fuldstændig ved siden af det, vi står over for: et akut problem her og nu.

Altså, endnu en gang: Jeg håber, man forstår, at situationen er så alvorlig, at den kræver handling her og nu. Skal vi køre ind, eller skal vi flyve?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Gitte Seeberg.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Gitte Seeberg (UFG):

Jeg synes simpelt hen, at det ganske enkelt er rygende at se, at en så alvorlig sag som det, at mennesker sulter, fordi der er fødevarerkrise, udvikler sig til en bagudskuende, nyttesløs debat om, hvem der har sagt hvad tidligere. Det er, lige før man tror, at det er en diskussion eller en forespørgsel om biobrændsel. Vi var faktisk nogle, der havde glædet os til denne nødvendige debat om et emne, som ikke mindst FN's generalsekretær så sent som i går igen har bedt om bliver sat på dagsordenen.

Der bliver talt meget om, hvad regeringen har gjort, men ikke om, hvad man vil gøre i den akutte situation. Som hr. Mogens Lykketoft rig-

tigt nok sagde i sit indlæg: Alle de tiltag, som regeringen og Venstre nævner, er der jo bred opbakning til her i Folketinget. Det er den langsigtede bistand, og det er ikke det, det handler om her. Nogle mener jo, at bistanden er for høj, og andre mener, den er for lav. Men lad nu det ligge for en stund, for det, den her hasteforespørgsel handler om, er jo de mennesker, som er i risiko for at dø af sult på grund af fødevarerkrise, og altså noget, der skal gøres ud over det, som vi allerede gør i forvejen.

Det handler ikke lige her og nu om, hvordan vi får ændret EU's landbrugspolitik eller toldbarrierer, eller om, at Italien og Storbritannien skal betale mere i ulandsbistand. Selvfølgelig skal de det, men det er en helt anden situation, vi taler om. Det handler om, hvad vi selv kan gøre, og der må jeg forstå det sådan, at regeringen tilsyneladende mener, at man med de 25 mio. kr., som er bevilget, har gjort nok. Det synes jeg simpelt hen ikke man kan være bekendt.

Chefen for FN's fødevarerprogram har kaldt den nuværende fødevarerkrise for en stille tsunami. Jeg ved ikke, hvor stille den er, for hver dag dør der hen mod 25.000 mennesker af sultrelaterede årsager. I Danmark er konsekvensen den, at folk skal betale mere for deres fødevarer; i de fattige lande dør man af sult, fordi man ikke har råd til at købe mad.

Udenrigsudvalget har arrangeret en høring om den globale fødevarerkrise, og den vil jeg se frem til. Årsagerne er jo mange, som andre ordførere allerede har været inde på, ændrede vejrforhold, oliepriser, fødevarerlagre, satsningen på biobrændsel, spekulation osv. Regeringens forslag til vedtagelse vil jeg sige simpelt hen er for tyndt. At tro, at man kan løse krisen nu og her ved at forlade sig alene på langsigtede løsninger som bistand – det er godt med bistand, men det er jo langsigtet – og på, at f.eks. Doharunden skulle blive en succes og det kunne løse problemerne, er simpelt hen helt uden ambitioner.

Så jeg vil sige, at jeg naturligvis støtter det forslag til vedtagelse, som jeg er medforlagsstiller på.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:43

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare spørge fru Gitte Seeberg, om man ikke skyder langt over målet, når det er, man ligesom siger, at man er dybt skuffet over, hvad